

ἔχει, ὅτι πλησιέστερος κληρονόμος ἄλλος οὐκ ἔστι τοῦ ὁσπητίου τούτου καὶ τῆς λοιπῆς περιουσίας, εἰ μὴ οὗτος ὁ Μονομάχος, ἀνάγκασον τὸν Δῆμον εἶσαι αὐτῷ ταύτην, ὥς, κατὰ νόμον, διαφεύγουσαν αὐτῷ· ἂν δ' ἄλλως ποιήσῃ, ἔστω ἀφωρισμένος καὶ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας . . .».

76

1572–1579. Γράμμα πΚ Ἱερεμίου Β' πρὸς ἱερέα Δανιήλ ναοῦ Ἀγ. Νικολάου τοῦ Γαλατᾶ.

ἐκ χφ. 386 φ. 26 Gotha, ἐν 465, σ. 44.

Ὁ κάλφας Δούκας ὀφείλει εἰς τὸν ψάλτην τῆς ἐκκλησίας Μελέτιον τὸν Θηβαῖον 600 ἄσπρα, ἅτινα εἶχεν ὑποσχεθῇ νὰ δώσῃ, ἀλλ' ἀρνεῖται. «Διὸ γράφομεν, ἀνάγκασον αὐτὸν τὸν Δούκαν ἐξισάσαι τὸ τοιοῦτον αὐτοῦ χρέος, καθὼς καὶ οὗτος ἔστερξε· ἂν δ' ἄλλως ποιήσῃ, ἔστω ἀφωρισμένος καὶ ἀσυγχώρητος ἀπὸ Θεοῦ καὶ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ. Ἄν δὲ συμβῇ αὐτῷ θανεῖν οὐδὲ ταφῆς ἀξιωθήσεται, ἐὰν μὴ πρότερον πληρώσῃ. Ἀναγνωσθήτω καὶ τὸ παρὸν γράμμα παρησίᾳ, ὥς ἔθος . . .».

77

1572–1579. Γράμμα μ. Τρίκκης πρὸς πΚ Ἱερεμίαν Β'.

ἐκ χφ. 386 Gotha, ἐν 465, σ. 44–45.

« . . . ἄνθρωποι τινὲς ὀνόμασι Συναδηνός, Σταμούλης, Μετρηνός καὶ Γεωργούσης ἐδανείσθησαν παρὰ τινος ἄρχοντος τούρκου ἄσπρα χιλιάδας πεντήκοντα, ἵνα ἀποδίδωσιν αὐτῷ τὰ δέκα δώδεκα τὸν χρόνον, ἥγουν ἵνα δίδωσι δέκα χιλιάδας τόκον διὰ τὰς πεντήκοντα ἐκεῖνας. Ἐποίησαν οὖν τὰ ἄσπρα ἐκεῖνα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν χρόνους πέντε καὶ διδόντων αὐτῶν ἀνὰ δέκα χιλιάδας τὸν χρόνον εἰς τοὺς πέντε χρόνους τούτους ἀπεδόθησαν αὐτῷ χιλιάδες πεντήκοντα. Τέλος ζητοῦντος τοῦ ἄρχοντος ἐκείνου τούρκου . . . τὰς πεντήκοντα χιλιάδας ἐκεῖνοι οἱ δανεισθέντες δύο μόνοι ἐκ τῶν τεσσάρων, ὁ Συναδηνός καὶ ὁ Μετρηνός, ἀπελογοῦντο λέγοντες, ὅτι ἔλαβες τόκον περισσὸν τοὺς πέντε χρόνους καὶ ἤδη ἔλαβες τὰς πεντήκοντα χιλιάδας. Καὶ δὴ καὶ εἰς τὸν καδδὴν πορευθέντες μετ' αὐτοῦ κατέκριναν αὐτὸν μηδὲν λαβεῖν ἐξ αὐτῶν. Ἐκεῖνος δὲ μηδὲν ἔχων ποιῆσαι αὐτούς, ἐκράτησε τὸν Σταμούλην καὶ τὸν Γεωργούσην καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν τῶν δύο ἅπαντα τὰ ἄσπρα ἐκεῖνα καὶ ἔτι πειράζων ἐπεζήτη καὶ τὸ μέρος ἐκείνων καὶ ἔλαβε τοῦτο παρὰ τῶν ἄνωθεν . . . Ἐκεῖνοι δέ, ὁ Συναδηνός καὶ ὁ Μετρηνός, οὐδὲν τῶν κεφαλαίων ἀπέδωκαν, ὥστε καὶ ὁ Μ. φυγὰς ὤχετο εἰς τὰ Ἱωάννινα. Περὶ τούτων δεόμεθα . . . ἀδικηθέντων τοῦ Σταμούλη καὶ τοῦ Γεωργούσης καὶ ἀποδόντων καὶ τὸ μέρος ἐκείνων, ἵνα εὐεργετήσῃς ἡμῖν Γράμμα ὑμῶν τῆς σῆς παναγιότητος ἀφοριστικὸν πρὸς ἐκείνους, ἐν μὲν εἰς τὰ Ἱωάννινα διὰ τὸν Μετρηνόν, ὅτι ἐκεῖσε ὑπάρχει, ἕτερον δὲ πρὸς με διὰ τὸν Συναδηνόν, ὅντα ὧδε ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ, ὥς ἂν ἀποδῶσι καὶ αὐτοὶ τὸ ἀνάλογον αὐτῶν . . .».

78

1573?—«Νόμιμον ἐκλελεγμένον ἐκ διαφόρων βιβλίων καὶ ἀπὸ τῆν θείαν καὶ ἱερὰν Γραφήν, συντεθέν. παρὰ τοῦ . . . Ἱωάννου ἱερέως Τρουλινοῦ τοῦ Κρητός . . .».

Ἐν χφ. Μαρκιανῆς Βενετίας app. III 9.

Ἐφ' ὅσον ὁ Τρουλινὸς μνημονεύει τὸ Jus orientale τοῦ Bonafidius, πρέπει νὰ συνετάχθῃ μετὰ τὸ 1573, ὡς παρατηρεῖται ἐν 462, σ. 93.

79

1574. Βεράτιον σ. Μουράτ Γ', πρὸς πΚ Ἱερεμίαν Β'.

μνημ. ἐν 408, σ. 182. Πρβλ. καὶ 74, σ. 96–97.

«...καὶ ὥρισε (ὁ σ. Μουράτ Γ') καὶ ἔδωκαν αὐτοῦ (τοῦ πΚ Ἱερεμίου Β') καὶ ἄλλο νέον μπαράτιον. Ὅτι κατὰ τὴν πίστιν τοῦ νὰ δορίξῃ καὶ νὰ κρίνῃ μητροπολίτας, ἀρχιεπισκόπους, ἱερεῖς καὶ πᾶσαν ἀνθρωπὸν ρωμαῖον καὶ ἐκκλησίας καὶ μοναστήρια. Καὶ ὅποιος φανεῖ ἐναντίος τοῦ μπαράτιου αὐτοῦ, νὰ παιδεύεται μεγάλως παρὰ τῆς βασιλείας. Λαβὼν δὲ τὸ βασιλικὸν μπαράτιον ὁ πατριάρχης, καθέζεται εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον αὐτοῦ, ὡς κύριος καὶ δεσπότης τῆς οἰκουμένης. Καὶ κρίνει καὶ ἀποφάσεις ποιεῖ, καὶ τίμια πατριαρχικά γράμματα οἱ χριστιανοὶ ἐπέρονουν εἰς τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν. Καὶ ἔχουν τὸ βέβαιον εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην. Καὶ ἄλλα ὅμοια ποιεῖ κατὰ τὴν δεσποτείαν καὶ ἐξουσίαν, ἥνπερ ἔχουν οἱ πατριάρχαι».

80

1574. Προκήρυξις μπαῖλου Κερκύρας Φραγκίσκου Gritti, περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ ἀγγαρειῶν τῶν χωρικῶν τῆς νήσου ἐν 310, σ. 319 ἐπ.

81

1575. «Βασιλικῶν νόμων ἐπιτομὴ τοῦ σοφωτάτου, ἀνθυπάτου, τοῦ μεγάλου κριτοῦ τῆς Ἀνατολῆς, τοῦ Ἀτταλειώτου... ὑπὸ πρωτονοταρίου Θεοδοσίου Ζυγομαλαᾶ»

ἀνέκδοτον· ἐν χφ. μητρ. Τραπεζοῦντος, τοῦ 1605. Πρβλ. ἐν 462, σ. 93, ἀριθ. 5, ἐν 464, σ. XXI σημ., ἐν 419, σ. 441, ἐν 114, σημ. 143 σημ. 2.

82

1575. Τοῦ ἰδίου Θεοδοσίου Ζυγομαλαᾶ, Σύνταγμα κατ' ἀλφάβητον, ἐκ τοῦ Νομίμου κατὰ στοιχεῖον, ἀνέκδοτον,

ἐν χφ. ΕΒΕ 2140 (φ. 1–165), ἀκέφαλον, ἄνευ προοιμίου καὶ ἐπικεφαλίδος ἄρχ. «ἀκίνητον ἐκκλησιαστικὸν πρᾶγμα δὲν ἀποξενώνεται, μόνον ἂν εἶναι ἀπρόσοδον, νὰ μὴν ἔχῃ κανένα διάφορον...». Ἐν τέλει (φ. 165): «ἐγράφη διὰ χειρὸς Θεοδοσίου πρωτονοταρίου Ζυγομαλαᾶ καὶ εἰς τὸ σαφὲς ἦλθεν ὡς δυνατόν».

83

1575. Τοῦ ἰδίου Θεοδοσίου Ζυγομαλαᾶ, Ἐπιτομὴ ἐν μεταφράσει τῆς Ἐξαβίβλου τοῦ Ἀρμενοπούλου.

